

ת"פ 43167/06/17 - מדינת ישראל נגד גודי ורידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

11 יולי 2017

ת"פ 43167-06-17 מדינת ישראל נ' ורידאת(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד
הנאשמים
גודי ורידאת (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהה הנאשם ביום 15.6.2017, ברהט מבלי שיש ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים

עמוד 1

ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם צעיר, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. הנאשם טען כי הוא מאוים, יחד עם זאת טענה זו לא בוססה בראיות ואף לא ראשיתן של ראיות שכאלה. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת.

לאמור לעיל, יש להוסיף כי אין זהו מעמדו המשפטי הראשון של הנאשם ולחובתו הרשעה בבית משפט לנוער, משנת 2012, בגין כניסה לישראל שלא כדין. בעניין אחרון זה, כפי שנלמד מהדיונים האחרונים, ישנו קושי ממשי לדעת מהו אכן גיליון הרשעות האמיתי של הנאשם וזאת בשים לב לכך שבחלק מהתיקים המופיעים בגיליון הרשעותיו, לא הנאשם הוא

זה שעמד לדין, אלא אחיו ולהפך. עוד נלמד כי בגז"ד האחרון של אחיו היאמן, מבית משפט לראשון לציון, ת.פ. 46997-06-13, לכאורה הנאשם הוא זה שביצע את העבירות, הוא זה שגם על פי דברי סניגורי, טען בחקירה ששמו גודי, וחרף כך כתב האישום הוגש על שם אחיו. בין כך ובין כך, יש צורך בבירור יסודי של גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ושל אחיו, זאת באמצעות התאמה חד ערכית של טביעת אצבע. לא בכדי, לא הוגש גיליון ההרשעות הקודמות וכל שנעשה זוהי הצהרה ביחס להרשעה קודמת לגביה אין מחלוקת.

מכל מקום, כאשר אין זוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם יש לתת לכך משקל בגדרי המתחם, במסגרת שיקולי הרתעת היחיד.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.6.2017;

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז,
11/07/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**